

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 8Tk/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010264
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3120010264.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred senátom zloženým z predsedu senátu JUDr. Mariána Manducha a prísediacich Ľudmily Hujovej a Boženy Janurovej na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 23.04.2021 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

I. X., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom obec S., okr. V., t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Ilava

je v i n n ý , ž e
v bode 1/

v presne nezistenom čase a na neznámom mieste si bez povolenia od nestotožnenej osoby zadovážil a do momentu jeho zadržania políciou do dňa 22.06.2019 v krabici pri stene v tretej izbe na poschodí rodinného domu v obci Y. č. XX, okres Púchov bez povolenia prechovával 1 ks náboja s označením 53BXD, pričom podľa záverov doplnenia znaleckého posudku KEU PZ č. p. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/8299 sa jedná o strelbyschopný náboj kalibru 7,62x25 Tokarev so stredovým zápalom, pričom z technického hľadiska ide v zmysle ustanovení zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení o strelivo podľa § 2 ods. 1 písm. g), ktoré môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz podľa § 12 odsek 1 citovaného zákona,

v priebehu roku 2005 si v tom čase na opustenej stanici v obci Dulov, okres Ilava bez povolenia zadovážil samonabíjaciu pištoľ zn. ČZ, Model 83, cal. 7,65 mm Browning, čiernej farby s číslom 92 Made in Czechoslovakia so zbrúseným výrobným číslom, ktorej legálnym majiteľom až do roku 1992 bol C. X. a ktorú do momentu zadržania políciou do dňa XX.XX.XXXX obvinený I. X. u seba v mieste bydliska v rodinnom dome č. XXX v obci S., okres V. bez povolenia spolu s nezisteným množstvom streliva do uvedenej zbrane kalibru 7,65 mm Browning prechovával, pričom u uvedenej zbrane ide vzhľadom na odstránené výrobné číslo v zmysle ustanovení zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení o zbraň kategórie A, t. j. zbraň zakázanú podľa § 4 odsek 1 písmeno i), ktorú v zmysle § 8 ods. 1 uvedeného zákona je zakázané nadobúdať do vlastníctva, držať alebo nosiť a v prípade nábojov so stredovým zápalom kal. 7,65 Browning ide v zmysle ustanovení zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení o strelivo podľa § 2 ods. 1 písm. g), ktoré môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz podľa § 12 odsek 1 citovaného zákona,

v bode 2/

dňa XX.XX.XXXX v čase asi o 03:30 hod. počas konania hasičskej zábavy na ceste pred budovou miestneho Kultúrneho domu v obci Horovce, súpisné číslo 87, okres Púchov nelegálne držanou samonabíjacou pištoľou zn. ČZ, Model 83, cal. 7,65 mm Browning, čiernej farby s číslom 92 Made

in Czechoslovakia so zbrúseným výrobným číslom pod vplyvom alkoholu bez predchádzajúceho vzájomného konfliktu bezdôvodne namieril na N. K., nar. XX.XX.A., trvale bytom S. H. č. A. pričom po tom, ako mu N. K. povedal: „Prestaň, ja som tvoj kamarát“ a ustupoval pred ním, obvinený I. X. jedenkrát vystrelil do oblasti brucha N. K., ktorý spadol na zem a takto zranený ušiel po chvíli na tanečný parket, kde v dôsledku strelného poranenia poškodený N. K. utrpel priestrel brucha, kde priestrelom došlo k poraneniu orgánu dutiny brušnej - dvanástorníka a orgánu nachádzajúceho sa za dutinou brušnou v tzv. retroperitoneu - pravej obličky, ktoré zranenie bolo sprevádzané nahromadením krvi v dutine brušnej - hemoperitoneu a v oblasti pravej obličky - v retroperitoneu, došlo k zraneniu dôležitých orgánov ľudského tela a to dvanástorníka a obličky, pričom z dôvodu možných krvných strát v oblasti obličky mohlo dôjsť k ohrozeniu života poškodeného N. K., kde predmetné zranenie zanechá trvalý funkčný následok - stratu pravej obličky,

bezprostredne na to zaútočil nelegálne držanou samonabíjacou pištoľou zn. ČZ, Model 83, cal. 7,65 mm Browning, čiernej farby s číslom 92 Made in Czechoslovakia na N. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. H. č. XXX, ktorý sa snažil pomôcť postrelenému N.ovi K.ovi tak, že na neho v krátkom časovom intervale vystrelil najmenej päťkrát, a to dvakrát do oblasti hrudníka, jedenkrát do oblasti brucha, jedenkrát do pravého kolena a jedenkrát do členkovej časti pravej nohy, dôsledkom čoho utrpel poškodený N. K. strelné poranenie ľavej bránice, strelné poranenia pravej dolnej brušnej steny, strelné poranenie hrudnej srdcovnice, dvojnásobný strelný defekt dolného laloka pravých pľúc, strelný defekt stredného laloka pravých pľúc, strelný defekt dolného laloka ľavých pľúc, kolaps pľúc, anémiu pľúc, ľahkú antrakózu pľúc, strelné poranenie VIII. rebra vpravo, štyri strelné defekty pohrudnice hrudníka, strelné defekty medzirebrových priestorov hrudníka, strelné poranenie žalúdka, sleziny, povlak krvi a žalúdočného obsahu v dutine brušnej, anémiu obličiek a zmliaždenie okružia tenkého čreva, následkom čoho poškodený N. K. utrpel traumaticko - hemoragický šok v dôsledku strelných poranení srdcovnice a pľúc s krvácaním do dutiny hrudnej a navonok, ktorým zraneniam na mieste podľahol,

následne v útoku kontinuálne pokračoval a nelegálne držanou samonabíjacou pištoľou zn. CZ, Model 83, cal. 7,65 mm Browning, čiernej farby s číslom 92 Made in Czechoslovakia, jedenkrát vystrelil do oblasti hlavy I.a J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. H. XXX, ktorý v tom čase stál za N.om K. a do incidentu nijako nezasahoval, následkom čoho sa tento predklonil smerom dopredu, kde obžalovaný ešte jedenkrát vystrelil na poškodeného I.a J. do oblasti chrbta, čím poškodenému I.ovi J. spôsobil strelný defekt kože v pravej čelovej oblasti (vstrel), strelný defekt kože v ľavej záchlavovej oblasti (výstrel), splývajúce krvné výrony v mäkkých lebečných pokrývkach, strelné defekty lebky v pravej čelovej oblasti (vstrel) a v ľavej záchlavovej oblasti (výstrel), zlomeniny lebky v pravej čelovej a temennej oblasti, subdurálne a subarachnoidálne krvácanie prevažne vpravo, masívny opuch a pomliaždenie tkaniva mozgu, strelný kanál v mozgovom tkanive smerujúci z pravého čelového laloku do ľavého záchlavového laloku, podkožnú krvnú podliatinu v pravej čelovej oblasti, okuliarovité podkožné krvné podliatiny v okolí oboch očí, strelný defekt v pravej nadlopatkovej oblasti (vstrel) s okolitou podkožnou krvnou podliatinou, podkožnú krvnú podliatinu v pravej lopatkovej a podlopatkovej oblasti, strelný kanál a projektil v svalstve chrbta v pravej lopatkovej a podlopatkovej oblasti (zástrel), kde v dôsledku uvedených zranení došlo k masívnemu opuchu a pomliaždeniu tkaniva mozgu a mozgovomiechového mostu (smrti mozgu) po strelnom poranení hlavy a mozgu - priestrele, následkom ktorých zranení poškodený I. J. po prevoze do nemocnice podľahol,

následne urobil tri kroky smerom k tam stojacemu I. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. M., O. XX/XX, ktorý sa všetkému prizeral, pričom obžalovaný I. X. držal v ruke nelegálne držanú samonabíjaciu pištoľ zn. ČZ, Model 83, cal. 7,65 mm Browning, čiernej farby s číslom 92 Made in Czechoslovakia, ktorú dvíhal v smere od pásu nahor so slovami: „Chceš to dostať aj ty?“, následkom čoho poškodený I. S., vidiac krátko predtým streľbu obžalovaného na poškodených N. K., N. K. a I.a J., zo strachu o svoj život uskočil do kríkov, na čo obžalovaný I. X. okamžite vystrelil jedenkrát z uvedenej pištole, v dôsledku čoho I. S. neutrpel žiadne zranenie, pričom následne obžalovaný I. X. utekal po betónovej ceste smerom k predajni COOP Jednota, súpisné číslo 86, v obci Horovce, kde počas úteku ešte minimálne jedenkrát vystrelil doposiaľ nezisteným smerom a následne z miesta činu ušiel,

t e d a

v bode 1/

sebe zadovážil a držal strelivo a strelnú zbraň bez povolenia,

v bode 2/

dopustil sa konania, ktoré z časti bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle iného úmyselne usmrtiť, avšak nedošlo k dokonaniu trestného činu a z časti iného úmyselne usmrtil, pričom taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách.

T ý m s p á c h a l

v bode 1/

zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona,

v bode 2/

pokračovací trestný čin obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, z časti dokonaný a z časti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 145 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím k § 36 písmeno n) Trestného zákona, k § 37 písmeno h) Trestného zákona v spojení s § 41 odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 25 (dvadsaťpäť) rokov.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to:

1 ks samonabíjacia pištoľ, zn. CZ, vzor 83, cal. 7,65 mm Browning (skúmaním zviditeľnené výrobné číslo 028549) so zásobníkom, puzdrom a 3 ks nábojníc spolu s 3 ks striel, ktoré pred skúmaním tvorili 3 ks funkčných nábojov cal. 7,65 mm Browning, ktoré boli spolu so zbraňou zaistené dňa 23.6.2019 vydaním veci podľa § 89 odsek 1 Trestného poriadku, osobou I. X., nar. XX.X.XXXX, pričom zbraň so zásobníkom a puzdrom sa nachádzajú v úschove na evidencii zbraní, oddelení dokladov, odboru poriadkovej polície, Okresného riaditeľstva PZ Trenčín, Inovecká 5, 911 42 Trenčín. 8 ks nábojníc cal. 7,65 mm Browning, zaistených dňa 22.6.2019 ako stopy č. 2,4,5,6,9,10,11,12 v rámci výkonu obhliadky miesta činu v obci Horovce, 2 ks striel cal. 7,65 mm Browning, zaistených dňa 22.6.2019 ako stopa č. 1 a 3 v rámci výkonu obhliadky miesta činu v obci Horovce, 2 ks striel cal. 7,65 mm Browning, zaistených dňa 22.6.2019 ako stopa č. 130 a 140 vykonaním detailnej obhliadky tela pri pitve poškodeného nebo N. K., nar. XX.X.XXXX, 1 ks strela cal. 7,65 mm Brownig, zaistená ako stopa č. 1, pri obhliadke tela pri pitve poškodeného nebo I. J., nar. X.X.XXXX, 3 ks nábojníc cal. 7,65 mm Browning zo skúšobnej streľby z pištole zn. CZ, vzor 83, cal. 7,65 mm Browning (skúmaním zviditeľnené výrobné číslo 028549) 1 ks nábojnica cal. 7,65 mm Browning + 5 ks nábojníc cal. 7,62x54R, zaistených dňa 1.7.2019 ako stopa č. 1 v rámci výkonu domovej prehliadky u I.a X.a, nar. 24.9.1983 v rodinnom dome Dulov č. XXX.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas plynutia ochranného dohľadu.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému N.ovi K.ovi, nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom S. H. A., škodu vo výške 6.381,90 Eur (bolestné), poškodenej spoločnosti DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Bratislava, Einsteinova 25, IČO: 35 942 436, škodu vo výške 11.059,78 Eur, všetko do 10 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku súd poškodeného N. K., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom S. H. A., so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodený D. K., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom S. H. XXX a poškodený I. J., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom S. H. XXX, s uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkazujú na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Po prednese obžaloby bol obžalovaný na hlavnom pojednávaní poučený o všetkých svojich právach podľa § 34, § 40 ods. 2, § 121 a § 257 Tr. por. s tým, že ku skutkom môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. Obžalovaný po tomto poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por., že nepopiera spáchanie skutkov uvedených v obžalobe. Nakoľko súd považoval toto vyhlásenie obžalovaného za priznanie spáchania predmetných skutkov, súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na všetky položené otázky v zmysle tohto ustanovenia obžalovaný odpovedal „áno“. Prokurátor a obhajca obžalovaného na hlavnom pojednávaní následne vyjadrili súhlas s tým, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného a vykonal dokazovanie len k výrokom o treste, ochrannom opatrení a náhrady škody. Po takomto zistení súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania žalovaných skutkov, keď ich právne posúdil zhodne tak, ako boli posúdené v prednesenej obžalobe na hlavnom pojednávaní, teda ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a pokračovací trestný čin obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, z časti dokonaný a z časti v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona. Po vyhodnotení dôkazov vykonaných v prípravnom konaní nemal súd pochybnosti o vine obžalovaného, keďže boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky žalovaných trestných činov, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku. Pritom neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepríčetnosť obžalovaného, či forenzne významné zníženie jeho príčetnosti. Naplnená bola aj objektívna stránka tým, že obžalovaný sebe zadovážil a držal strelivo a strelnú zbraň bez povolenia, a dopustil sa konania, ktoré z časti bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle iného úmyselne usmrtiť, avšak nedošlo k dokonaniu trestného činu a z časti iného úmyselne usmrtil, pričom taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách. Súčasne bola naplnená aj subjektívna stránka, t. j. priamy úmysel. Objektmi v danom prípade boli záujmy spoločnosti na ochrane ľudského života a na ochrane bezpečnosti ľudí pred možným ohrozením ich života a zdravia, ktoré vyplýva z nekontrolovateľného držania alebo výroby strelných zbraní, streliva, výbušnín alebo chemických zbraní. Súd na hlavnom pojednávaní zároveň vyhlásil, že dokazovanie sa na hlavnom pojednávaní vykoná k výroku o treste, ochrannému opatreniu a náhrady škody. Za tým účelom boli na hlavnom pojednávaní vypočutí poškodení N. K., I. S., I. J., D. K., svedkovia C. Y., I. K., M. H., I. Q., znalci PhDr. Robert Máthé, PhD., MUDr. Andrea Heretiková Marsalová, RNDr. Mgr. Dušan Kešický, PhD., doc. Mgr. Art. Jaroslava Gajdošíková Zeleiová, PhD., prečítaný znalecký posudok č. 178/2019 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odbor Chirurgia, Traumatológia, oboznámené listinné dôkazy a to zápisnice o vydaní veci a fotodokumentácia, príjmové pokladničné doklady - faktúry, potvrdenia o náhradách vynaložených nákladov súvisiacich s liečbou, zápisnice o vykonaní domovej prehliadky a fotodokumentácia, list, zápisnice o ohliadke miesta činu a fotodokumentácia, správa obce Dulov, správa ÚVV a ÚVTOS Ilava, odpis z RT, lustrácia CESDAP a písomné ospravedlnenie obžalovaného.

Zo znaleckého posudku Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii č. 77/2019, ktorý na hlavnom pojednávaní predniesla znalkyňa MUDr. Andrea Heretiková Marsalová, vyplynulo, že obžalovaný si v čase spáchania skutkov (22.6.2019) privodil simplexnú ebrietu, jednoduchú alkoholovú opojenosť, ktorá vzniká bezprostredne po požití zvýšeného množstva alkoholu, predpokladáme ebrietu ľahkého - do 1,5promile - až stredne ťažkého stupňa - do 2,5 promile (podľa objektívnych a subjektívnych údajov pil už cez deň 21.6., vypil minimálne pol litra destilátu, bez užitia iných psychotropných látok, pravdepodobne sa nestraval a napriek ebriete komunikoval a pohyboval sa bez pomoci). Ebrieta - nezávisle od hladiny alkoholu v krvi - z medicínskeho hľadiska negatívne ovplyvňuje všetky psychické funkcie, teda znižuje rozpoznávacie (znižuje schopnosť plne rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania pre spoločnosť) aj ovládacie (znižuje schopnosť ovládať svoje konanie a zvyšuje pohotovosť k afektívnej dráždivosti a agresii v správaní) schopnosti. Ak si však simplexnú ebrietu človek navodí sám, má s ňou opakované skúsenosti, nie je zníženie ovládacích a rozpoznávacích schopností forenzne významné. Obžalovaný trpí syndrómom závislosti od alkoholu, svedčia preto subjektívne i objektívne údaje, že mával časté ebriety, následne palimpsesty (alkoholické okná s výpadkom pamäti), tzv. ranné dúšky, abstinenčné symptómy pri odňatí alkoholu, zvýšenú toleranciu voči alkoholu - čo svedčí pre skoršie štádium alkoholizmu, ešte bez výrazného poškodenia pečene. (V prvých štádiách závislosti, - v dôsledku indukcie pečenej enzýmov - narastá tolerancia voči alkoholu a človek vie vypíť väčšie množstvá alkoholu. V konečných štádiách - kedy dôjde už k poškodeniu pečene - dochádza naopak k poklesu tolerancie a človek znesie stále menšie množstvo alkoholu). Podľa vývinových kritérií podľa Jellineka sa jedná o 3. kruciálne štádium. U obžalovaného sa jedná sa o závislosť bez psychiatrických komplikácií v zmysle psychózy, či demencie. Jedná sa štádium závislosti, zatiaľ bez závažnejších sekundárnych somatických komplikácií. Obžalovaný doposiaľ neabsolvoval protialkoholickú liečbu ambulantnou či ústavnou formou. Nebol liečený psychiatricky. Udáva, že v detstve bol 1 - 2x u psychológa, nikdy nebol na ambulancii psychiatra ani hospitalizovaný na psychiatrii. Obžalovaný nie je závislý od iných omamných a psychotropných látok. Podľa psychiatrického vyšetrenia a dostupných údajov obžalovaný mal sklon k násilníckemu, agresívnemu správaniu, keď bol pod vplyvom alkoholu. U obžalovaného sme diagnostikovali aj zmiešanú poruchu osobnosti, s prevahou paranoidných a schizoidných črt. Jedná sa o dlhodobú poruchu, ktorá nemá forenzne významný vplyv na ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Osobnosť s paranoidnými črtami máva sklon k pocitom krivdy, precitlivosť voči prehladaniu, je podozrievavá, so sklonom k podozrievaniu partnera z nevery, dezinterpretuje neutrálne veci na nepriateľské voči jeho osobe, má nadmerný zmysel pre tzv. osobné práva, s možným vzťahovačným, konšpiračným vysvetľovaním udalostí okolo seba, asociálne konanie je skôr aktom odvety, nie za účelom obohacovania). Schizoidné črty sa prejavujú obľubou samotárskych aktivít, nedostatkom dôverných priateľov, necitlivosťou voči spoločenským normám). Je potrebné nariadiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, pričom nie je vylúčená úspešnosť ani neúspešnosť tejto liečby. Pobyt obžalovaného na slobode je vzhľadom na jeho duševný stav z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť aktuálne nebezpečný. Naopak, v prípade ak liečba zaberie a obžalovaný nebude konzumovať alkohol, nebude pre spoločnosť nebezpečný. Avšak so zohľadnením jeho poruchy osobnosti, môže byť pre spoločnosť nebezpečnejší.

Zo znaleckého posudku č. 26/2019 z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých, ktorý na hlavnom pojednávaní predniesol znalec PhDr. Robert Máthé, PhD., vyplynulo, že intelektová úroveň obžalovaného je v pásme priemeru. Obžalovaný pri zistenej úrovni rozumových schopností chápe potrebu a zmysel právnych zákonov a v plnej miere si je vedomý zákonom akceptovaného a neakceptovaného správania, ktoré je sankcionované, čo platí aj vo vzťahu k aktuálne vyšetrovaným skutkom, z ktorých je obžalovaný. Osobnosť obžalovaného je abnormne štruktúrovaná, s prevahou paranoidných a schizoidných rysov. Prejavuje sa egocentrickosťou a emocionálnou nestabilitou, so sklonom k odbrzdeným, emóciami určeným neadekvátnym prejavom, ktorých výskyt je viac pravdepodobný v stavoch zmeneného vedomia, napr. v stavoch alkohollickej ebriety. U obžalovaného neboli zistené patologické rysy osobnosti v zmysle duševnej choroby. Z psychologického hľadiska možno konštatovať, že motivácia konania obžalovaného priamo súvisela s jeho osobnostnými charakteristikami s akcentom na schizoiditu a paranoiditu a tiež s jeho stavom alkohollickej opojenosti pred a počas kritického diania, ktoré je predmetom vyšetrovania. Bezprostredným motívom jeho konania mohol byť zo psychologického hľadiska jeho opätovný stret s poškodeným N. K., voči ktorému mohol mať potrebu zadosťučinenia. Pri postupnej kumulácii negatívnych emócií počas pobytu na zábave a navyše v stave alkohollickej opojenosti a tak zvýšenej pohotovosti k prejavom navonok smerujúcej agresie, sa staval so zbraňou v ruke do dominantnej pozície voči poškodenému a v momente, keď sa tento snažil vykpnúť mu zbraň z ruky, začal v stave vystupňovaného afektu strieľať smerom naňho a potom aj na osoby, ktoré

sa ocitli v jeho okolí s cieľom demonštrovať svoju moc. Možnosť resocializácie obžalovaného vzhľadom na spáchanie vyšetrovaných trestných činov je vzhľadom na významne vysoké zastúpenie ukazovateľov nepriaznivej sociálnej prognózy, najmä z okruhu osobnostných faktorov nepriaznivá. Avšak, ak po úspešnom absolvovaní liečby bude obžalovaný abstinovať, znalec súhlasí so záverom znalca RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD. o mierne pozitívnej možnosti resocializácie obžalovaného.

Zo znaleckého posudku č. 37/2020 z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých, ktorý na hlavnom pojednávaní predniesol znalec RNDr. Mgr. Dušan Kešický, PhD., vyplynulo, že u obžalovaného ide o osobu s primeraným stavom pamäti a intelektu, zníženou kvalitou myslenia s tendenciou k obranným zjednodušeniam, ale i narušeniam v logike, v čase vyšetrenia produkcia s bizarným obsahom s masívnou paranoidnou zložkou. Osobnosť nezrelá, zúženého prežívania s miernou prevahou emočných mechanizmov v rozhodovaní a zvládaní, nízkou kapacitou pre zvládanie záťaže. Emotivita menej diferencovaná, nestabilná so sklonmi k impulzívnemu konaniu bez primeranej reflexie. Negatívny sebaobraz, nízka kvalita sociálnej adaptácie pri redukcii interpersonálnych zručností a tendencii k sociálnej izolácii bez jednoznačne disociálneho vývoja v detstve. Prognóza ďalšieho vývoja osobnosti obžalovaného vo vzťahu k jeho protispoločenskému konaniu je daná bilanciou pozitívnych a negatívnych resocializačných faktorov. K pozitívnym faktorom prispievajúcim k realnosti resocializácie s následným začlenením do spoločnosti patrí intelekt bez závažnejšieho deficitu, nejde o primitívnu osobnosť na báze mentálnej subnormy, rovnako ako stav ostatných poznávacích funkcií je bez významnejšej deteriorácie, pracovná kvalifikácia (vyučení, maturita), pracovná adaptovanosť v čase pred začatím páchania trestnej činnosti (aktívne vyhľadávanie možnosti pracovnej realizácie), existencia sociálne nezávadného rodinného zázemia v detstve (matka, otec, súrodenci), ako aj vývoj v prostredí kompletnej rodiny bez výskytu kriminálnej činnosti v rodine, plnenie finančných záväzkov (nepožičiava si). Nie je prítomná neschopnosť odolať príležitosti získať materiálnu výhodu, napriek sociálnej neprijateľnosti prostriedkov. Nenachádzame stupňovanie závažnosti násilných deliktov, resp. gradáciu v móde brutality (nie je prítomné odsúdenie za takýto trestný čin). K pozitívnym faktorom ovplyvňujúcim pravdepodobnosť pozitívnej resocializačnej prognózy patrí existujúci náhľad na sociálnu maladaptivnosť vlastného správania v zmysle spáchaných vrážd, ku ktorým sa priznáva (resp. považuje za pravdivé pokiaľ sa držíme koncepcie pamäťovej diskontinuity - pravdepodobne palimpsestu na obdobie skutku pod vplyvom alkoholu, ako uvádza obžalovaný, resp. rozplakal sa pri štúdiu spisu s konfrontáciou so skutkom). K odsúdeniu v závažnej násilnej trestnej činnosti nedošlo. U vyšetreného nebola zistená záľuba v agresívnom konaní bez účelovosti v snahe získať materiálne prostriedky (drogy), resp. sexuálna deviácia. S vysokou pravdepodobnosťou nie je rozvinutý abúzus omamných látok (drog). Psychodiagnostické znaky vyplývajúce z hodnotenia ROR a Hand testov (AGG<30%, AOR, N v Hand>10) svedčia v prospech pozitívnej prognózy. K negatívnym faktorom radíme absenciu trvalých pozitívnych vzťahov v predelikventnom období. Bola zistená závislosť od alkoholu. Je anamnestický podložený výskyt výraznej zmeny reaktivity na záťaž v stave intoxikácie. Prítomnosť disociálnych rysov osobnosti, akcentácia rysov emočnej nestability a schizodnosti a paranoidnosti. V emočnej charakteristike je zjavná výrazná hypotrofia vyšších citov, resp. čiastočná strata empatie. Analýza súboru faktorov z rôznych oblastí resocializačného prognostického systému nasvedčuje tomu, že sa v nej nachádza dostatok protektívnych faktorov, ktoré napriek rizikovým faktorom môžu zabezpečiť primeranú resocializáciu. Nie je možné použiť mechanistický štatistický prístup sumarizácie pozitívnych a negatívnych faktorov, nakoľko ich vplyv na celovú resocializáciu je interindividuálne premenlivý a nie je možné stanoviť mieru podielu vplyvu u konkrétnej osoby. Vo vzťahu k obžalovanému považujem za zásadné, že existujú zdroje pre zmenu dané vývinom v detstve, primeraný stav poznávacích funkcií, vzdelaním, nie je možné konštatovať typický disociálny vývoj od detstva, nedošlo k závažnej depravácii abúzom alkoholu a skutočnosť, že skutok bol spáchaný pod vplyvom alkoholu s nejasnou motiváciou (absencia zmysluplného motívu, napr. materiálne zištného). Takto je dôvodné predpokladať, že v prípade liečby závislosti od alkoholu sa zásadne zníži pravdepodobnosť neadaptívneho správania, ktoré na základe údajov zo spisu sa vyskytovalo vo veľmi vysokom podiele práve pod vplyvom alkoholu. Takto nadobúda resocializačná prognóza pozitívny rozmer. Obžalovaný vyjadruje ochotu k liečbe. Je terapeuticky a prevýchovne ovplyvniteľný, neboli zistené tak hlboko fixované kriminogénne faktory, že nemožno predpokladať úspešnejšiu resocializáciu, pričom možná recidíva v zmysle opakovania skutku, za ktorý je v danom rozsahu stíhaný, je po odpykaní trestu odňatia slobody (pokiaľ bude uložený) je menej pravdepodobná. Rezultátom je konštatovanie resocializačnej prognózy, kde je možná úspešná resocializácia i pri kratšej trestnej sadzbe, ako je výnimočný trest. Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť s ohľadom na absenciu typicky kriminálneho kontinua v doterajšom správaní i negatívny vplyv účinku trestu v zmysle inštitucionalizmu a nežiadúcej integrácie do kriminálneho prostredia vo

výkone trestu. Možnosť resocializácie, ako bilancia pozitívnych a negatívnych resocializačných faktorov pri zohľadnení dynamických faktorov v kontexte skúmaného skutku (liečba závislosti od alkoholu, ako kruciálneho faktora pre ovplyvnenie disociaľného správania u obžalovaného) je na základe podrobnej analýzy mierne pozitívna.

Zo znaleckého posudku č. 07/2021 z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých, ktorý na hlavnom pojednávaní predniesla znalkyňa doc. Mgr. Art. Jaroslava Gajdošiková Zeleiová, PhD., vyplynulo, že celková intelektová kapacita obžalovaného sa pohybuje v strednom populačnom pásme, funkčne je výkon intelektu výrazne nevyrovnaný. Poddimenzovaný je jeho vľad do celku, sociálne predvídanie a porozumenie kauzálnym súvislostiam i pojmové uvažovanie. Nevyrovnanosť intelektového výkonu je dôsledkom funkčných a diskrétnych štrukturálnych zmien CNS a emočného zamerania. Emócie majú negatívny vplyv na poznávacie procesy obžalovaného a efektivitu jeho myslenia. V čase vyšetrení došlo vplyvom uvoľnených obrán a regresu k funkčnému zníženiu kognitívnej výkonnosti obžalovaného a miernemu úbytku intelektových schopností do pásma ľahkého zaostávania, výraznejšie upadol. Porozumenie u neho zostáva zachované, kognitívnu slabosť mu spôsobujú o.i. poruchy pozornosti. U obžalovaného je znížená kontrola úzkosti a strachu, regulačné mechanizmy má uvoľnené. Nevie adekvátne zhodnotiť reálne nebezpečenstvo voči očakávanému. Svoje vnímanie preladuje v súlade s vlastnými potrebami a hladinou úzkosti. Zároveň je pri emočnej rozladenosti nezrelo opozičnicky a vzdorovitý. Pri pocitoch ohrozenia sebaúcty a vystupňovanom strachu koná impulzívne a afektívne reakcie nevhodne dávkuje z dôvodu, že nie je schopný oddialiť vnútorné napätie. Reaktívne impulzívne konanie mu slúži ako nástroj regulovania vlastného strachu a úzkosti. Bazálna úzkosť je totiž u probanda zvýšená, prežíva chronicky zvýšený emočný distres. Celkovo je aktivita obžalovaného determinovaná jeho prežívaním: koná spôsobom, aby znižoval vnútorný nepokoj. Primárne nie je ofenzívne a agresívne nastavený, skôr u neho ide o dráždivosť spojenú s frustráciou. Má nízko funkčné adaptačné mechanizmy. Nestabilita myšlienok a stredne závažné deficity v osobnosti obžalovaného, týkajúce sa nestálosti obrazu druhých a seba, ktoré mu spôsobujú osamotenosť a dysfóriu, ho predisponujú k dezorganizácii osobnosti v strese. Aktuálne zvyrazňuje negatívne aspekty prežívania. Vo vzťahoch sa nedokáže emočne stabilne angažovať, väzbové porozumenie má nízke, druhých vníma skôr inštrumentálne. Ľahko sa od druhých odpúta, ale do istej miery je nimi i ovplyvniteľný, stabilizuje sa nimi, ak sú pre neho väzby podporné. Disponuje istou dištančnou empatiou, je schopný ľútosti na základe vzdialených predstáv. Morálna sebaregulácia je u obžalovaného stredne uvoľnená, dokáže uznať vinu a bilancovať vlastné potreby a sociálne zisky/straty. Nízko funkčná regulácia úzkosti obžalovaného, v spojení s rigidnými myšlienkovými operáciami, ho predisponujú k senzitivno-paranoidnému spracovaniu reality a dekompenzáciám spojeným s odklonom od reality. Obžalovaný je náchylný destabilizovať sa vplyvom emočnej záťaže a dysregulovať myšlienkové operácie. Pri uvoľnení psychických obrán sa u neho akcentuje psychotizmus ako patologický rys osobnosti strednej závažnosti (v zmysle DSM-5), ktorý sa prejavuje výstrednosťou a nezvyčajnosťou správania a myslenia obžalovaného, v spojení s nedôverou a podozrievavosťou. Vyjadrujeme psychologický predpoklad, že v súvislosti so stíhanou trestnou činnosťou mohlo u neho dôjsť k dezorganizácii myslenia, cítenia a správania. Z psychologického hľadiska považujeme za najpravdepodobnejšiu dynamiku konania obžalovaného v danej trestnej veci jeho reakciu na subjektívne prežívané vysoké ohrozenie. Pohnútkou konania obžalovaného so zbraňou nie je zrejmé jemu ani okoliu. Možný zámer a motív jeho konania sa nám nepodarilo identifikovať. Vzhľadom na krehkosť štruktúry osobnosti pripúšťame destabilizáciu. Pamäťové schopnosti obžalovaného nezodpovedajú jeho intelektovej kapacite. Pamäťová výkonnosť je aktuálne znížená do pásma ľahkého deficitu, ide o funkčný a štrukturálny úbytok v dôsledku regresu, obrán a diskrétnych zmien CNS. Pôvodné pamäťové schopnosti odhadujeme v dolnom pásme populácie, nakoľko má málo výkonné novoučenie a proces zapamätávania je limitovaný zníženým vštepovaním prvotných informácií a ich vzájomných väzieb v kontexte. Obžalovaný dokáže v súlade so svojim mentálnym nastavením a zameraním aktuálne správne vnímať udalosti a okolnosti stíhanej trestnej činnosti. Negatívny vplyv na jeho mentálne procesy má emočné napätie, ktoré nevie funkčne regulovať, a ktoré jeho myslenie brzdí. Obžalovaný je schopný správne reprodukovať explicitne zapamätané udalosti a okolnosti stíhanej trestnej činnosti, hoci bizarným spôsobom. K samotnému skutku, jeho príprave a následkom, sa vyjadriť podľa neho nevie. Aká je u obžalovaného možnosť resocializácie vzhľadom k stíhanej trestnej činnosti a s prihliadnutím na osobnostnú štruktúru obžalovaného:

Stredne uvoľnená morálna sebaregulácia u obžalovaného spôsobuje, že sa nespráva konzistentne so zvnútornenými normami, ale do istej miery je schopný vlastné morálne správanie udržiavať sebasankčným mechanizmom. V emočnej záťaži zlyháva jeho intelektuálne nasadenie a istá otvorenosť

k pozitívnej zmene. Úzkosť a tendenciu k dezorganizácii je u neho možné do istej miery regulovať medikáciou. Hoci sú jeho sebaúčinné plánovanie a smerovanie menej výkonné a málo kvalitné, prognosticky umožňujú jeho schopnosť zmeny učením sa funkčných sociálnych vzorcov a presvedčení. Z psychologického hľadiska je nádej na pozitívnu resocializáciu obžalovaného. Jeho slabá výdrž a tendencia rýchlo sa vzdať tento proces pozitívnej zmeny rušia, potrebuje podporu a kladný identifikačný model. Nestabilné indikátory pozitívnej resocializácie obžalovaného je potrebné pravidelne hodnotiť a preverovať ich účinnosť. Klinické ukazovatele je možné ovplyvniť medikáciou.

Aká je u obžalovaného možnosť resocializácie vzhľadom k stínanej trestnej činnosti a s prihliadnutím na vplyv prípadného výkonu trestu odňatia slobody vo vymeze 25 rokov:

Resocializačná prognóza obžalovaného s predpokladaným vplyvom prípadného výkonu trestu odňatia slobody vo vymeze 25 rokov je vzhľadom na vek obžalovaného, jeho osobnostnú štruktúru, limity a potenciál, z psychologického hľadiska nepriaznivá: dĺžka trestu by u neho vysoko pravdepodobne viedla k depersonalizácii a degradácii osobnosti a opakovaným emočným destabilizáciám z dôvodu straty zmysluplnosti ďalšieho života, akcentovanom sociálnou stigmatizáciou po prepustení z výkonu trestu. 20-mesačná inštitucionálna adaptácia u neho aktuálne podnietila zníženie vlastnej aktivity a iniciatívnosti, čo je pre jeho resocializáciu nepriaznivé, a vystavuje ho riziku väzenskej šikany vzhľadom na nízko funkčné obranné mechanizmy.

Aká je u obžalovaného možnosť resocializácie vzhľadom k stínanej trestnej činnosti a s prihliadnutím na vplyv absolvovania ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou počas výkonu trestu odňatia slobody:

Obžalovaný je schopný vzhľadom na intelekt a senzitivitu, ktorá sa neviaže na hlbokú psychopatiu, lepšie porozumieť sociálnej realite a vlastnej úzkosti a spätnoväzbovo korigovať presvedčenia a motívy, smerujúce k užívaniu alkoholu. Pre stabilnú výdrž spojenú aj s trvalou abstinenciou od alkoholu potrebuje sociálnu podporu. Sám totiž disponuje nízko efektívnymi kompetenciami pre zvládanie bežného života. Aká je u obžalovaného možnosť resocializácie vzhľadom k stínanej trestnej činnosti a s prihliadnutím na vplyv vynútenej abstinencie obžalovaného od alkoholu a iných návykových látok počas výkonu trestu odňatia slobody:

Doterajšiu 20-mesačnú nútenú abstinenciu od alkoholu obžalovaný relatívne zvládol. Miera jeho resocializačnej úspešnosti je viac závislá od saturácie vývinových potrieb a kompenzácie osobnostných deficitov: napr. manažmentom emocionálnej expresie a diferenciaciou stresu, pretože má nízko funkčné obranné mechanizmy, ktorými nevie efektívne diskriminovať a regulovať vnútorné napätie a úzkosť a odolávať dysfórii. Rýchlo obranne regreduje a destabilizuje sa, čo resocializáciu limituje.

Aká je u obžalovaného možnosť resocializácie vzhľadom k stínanej trestnej činnosti a s prihliadnutím na doterajšie správanie sa obžalovaného počas výkonu väzby (napr. pokusy o samovraždu) a aktuálnu životnú situáciu obžalovaného:

V situáciách emočnej záťaže a očakávaní trestu obžalovaný obranne agravuje, čím sa dovoľáva pomoci. Ide o nezrelé zvládanie neistoty, súvisiace aj s jeho psychickým zdravím, a jeho tendenciou prenášať zodpovednosť za svoje voľby ohľadom života na iných. Uznanie vlastných možností, limitov a porozumenie potrebám, psychickým stavom a obranám resocializačné úsilie obžalovaného zvýši. Má kapacitu pre spoluprácu. Napriek osobnostným limitom, pozitívnu resocializačnú perspektívu obžalovaného podporujú skutočnosti, že počas detstva a mladej dospelosti zažil relatívne funkčné rodinné zázemie, ktoré formovalo jeho hodnotový systém pozitívne, neprejavoval v období dospievania delikventné správanie, a disponuje intelektom, hoci funkčne nerovnomerne výkonným, umožňujúcim reedukáciu a sociálne učenie.

Z písomného oznámenia obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný sa rodine K. rodine J. a N. K. písomne ospravedlnil za ujmy, ktoré im v neprítomnosti spôsobil.

Zo správy starostu obce Dulov vyplýva, že obžalovaný je prihlásený k trvalému pobytu v obci Dulov, avšak v obci sa už dlhšiu dobu nezdržiaval. V minulosti vykonával stredoškolskú prax na obecnom úrade v Dulove. Zadané úlohy vždy splnil. Ako občan v minulosti v obci inicioval spolu s ďalšími spoluobčanmi výstavbu skateboardového ihriska. Vždy pôsobil ako slušný občan, ktorého konanie a správanie na verejnosti nebolo prerokované priestupkovou komisiou, či komisiou verejného poriadku, ani na jeho osobu neboli podávané žiadne sťažnosti a podnety občanov. Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol v priestupkovom konaní štyrikrát uznaný vinným zo spáchania priestupkov rôzneho charakteru, jedenkrát z priestupku na úseku cestnej dopravy, dvakrát z priestupku proti majetku a jedenkrát z priestupku proti verejnému poriadku. Zo správy ÚVTOS a ÚVV Ilava vyplynulo, že obžalovaný bol dňa 24.06.2019 prijatý do Ústavu na výkon väzby

a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava. Obžalovanému bol viackrát zaznamenaný negatívny zápis z dôvodu neudržiavania si poriadku vo svojich osobných veciach a nedodržiavania časového rozvrhu dňa (spanie na neustlanom lôžku po budíčku). Obžalovaný bol za vyššie spomenuté porušenia ústavného poriadku riešený dohovorom. Dňa 10.06.2020 bol obžalovanému zaznamenaný zápis z dôvodu pokusu o samovraždu. Obžalovaný sa pokúšal obesiť na posteľnej plachte. Jeho pokus bol však zmarený službukonajúcim samostatným referentom. Následne bol eskortovaný do Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne. Vzhľadom na to, že obžalovaný je psychiatrický pacient a jeho správanie a psychika sa vymyká bežným štandardom je mu poskytované pravidelné odborné poradenstvo (skupina psycho - diagnostickej a konzultačnej činnosti) a u obžalovaného je pomerne často nutná hospitalizácia na psychiatrickom oddelení v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne. K osobám, s ktorými prichádza do styku, zachováva zásady slušného správania. Vo vzťahu k iným obvineným neboli zaznamenané konfliktné situácie. Doposiaľ neprejavil záujem o zaradenie do práce a nebol disciplinárne riešený. Z odpisu registra trestov GP SR vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, a to Trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 10.10.2014, sp. zn. 2T/222/2014, právoplatným dňa 17.02.2016 pre trestný čin prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok, pričom sa v tejto skúšobnej dobe osvedčil, teda sa jedná o zahladené odsúdenie.

Poškodený N. K. na hlavnom pojednávaní k svojmu uplatnenému nároku na náhradu škody vo výške 100.000,- Eur, ktoré zahŕňa nemajetkovú ujmu a bolestné, uviedol, že bol dlho v nemocnici, celý život sa bude trápiť s tým, čo sa stalo, nemôže športovať ako predtým, nemá jednu obličku.

Poškodený I. J. na hlavnom pojednávaní k svojmu uplatnenému nároku na náhradu škody vo výške 200.000,- Eur ako nemajetková ujma a 3.000,- Eur ako náklady na pohreb uviedol, že je asi nemysliteľné vyčíslieť ľudský život, teda život syna, peniazmi, je to len taká suma, čo človeku v duchu napadne. Od rodičov obžalovaného dostal kompenzáciu vo výške 2.000,- Eur ako príspevok na pohreb. Poškodený potvrdil, že mu bol od obžalovaného doručený ospravedlňujúci list.

Poškodený D. K. na hlavnom pojednávaní k svojmu uplatnenému nároku na náhradu škody vo výške 150.000,- Eur za nemajetkovú ujmu a 1.300,- Eur za náklady na pohreb uviedol, že život človeka sa nedá zaplatiť peniazmi, uplatňuje si psychickú ujmu a chce, aby bol páchatel' patrične potrestaný, aby niesol zodpovednosť za spáchané činy. Od súrodencov obžalovaného dostal kompenzáciu vo výške 2.000,- Eur ako príspevok na pohreb. Poškodený potvrdil, že mu bol od obžalovaného doručený ospravedlňujúci list.

Zo znaleckého posudku č. 178/2019 z odboru Zdravotníctvo, farmácia, odbor Chirurgia, traumatológia vyplynulo, že zranenia, ktoré utrpel poškodený N. K. v súvislosti s predmetným žalovaným skutkom, znalec ohodnotil na 315 bodov.

Podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku súd odmietol vykonať na hlavnom pojednávaní obhajcom navrhnutý dôkaz a to pribratie znalca z odboru psychiatria, za účelom vyšetrenia duševného stavu obžalovaného, z dôvodu, že skutočnosti, ktoré mali byť zistené vykonaním tohto dôkazu, boli zistené v dostatočnej miere inými skôr navrhnutými a zároveň aj vykonanými dôkazmi, konkrétne na hlavnom pojednávaní predneseným znaleckým posudkom Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii č. 77/2019. Zároveň neboli na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní zistené relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu duplicitného vyšetrenia duševného stavu obžalovaného.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činov a ich následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal dva úmyselné trestné činy viacčinným súbehom, pričom jeden z nich je obzvlášť závažným zločinom a druhý zločinom, súd ukladal trest v rámci trestnej sadzby trestného činu z nich najprísnejšie trestného (pokračovací trestný čin obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona), čím prichádzalo do úvahy uloženie

trestu odňatia slobody v rámci trestnej sadzby v rozmedzí 20 rokov až 25 rokov, alebo trestu odňatia slobody na doživotie. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že nepopiera spáchanie žalovaných skutkov a súd následne uznesením prijal toto vyhlásenie, tiež k tomu, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písmeno n) Trestného zákona a k priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písmeno h) Trestného zákona, na ktoré musí súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať. Súd neprihliadol k poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písmeno l) Trestného zákona z dôvodu charakteru vyhlásenia obžalovaného, ale aj skutočnosti, že obžalovaný neprejavil úprimnú ľútosť, s poukazom na písomné vyhlásenie obžalovaného, v ktorom poukázal na svoju nepríčetnosť pri páchaní predmetného najzávažnejšieho trestného činu. Pretože u obžalovaného je pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyrovnaný, prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rámci výmery 20 rokov až 25 rokov, alebo trestu odňatia slobody na doživotie.

V súvislosti s možnosťou uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na doživotie súd detailne skúmal u obžalovaného okrem vyššie uvedených atribútov účelu trestu aj osobnostné faktory, symptomatické (kriminogénne) faktory a spoločenské (sociálne) faktory, ktorých vyhodnotenie slúži aj na zváženie prípadného naplnenia podmienok v zmysle § 47 odsek 1 Trestného zákona.

V zmysle ustanovenia § 47 odsek 1 Trestného zákona trest odňatia slobody na doživotie môže súd uložiť iba za trestný čin, za ktorý to tento zákon v osobitnej časti dovoľuje, a len za podmienok, že

a) uloženie takého trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a

b) nie je nádej, že by páchatelia bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov.

V prípade symptomatických (kriminogénnych) faktorov je rozhodné posúdiť závažnosť spáchanej trestnej činnosti, jej gradáciu, možnú recidívu a emočné spracovanie spáchanej trestnej činnosti páchatelia. S ohľadom na nenapraviteľný následok konania obžalovaného je nevyhnutné konštatovať, že závažnosť konania obžalovaného dosahuje najvyšší možný stupeň, keď ľudský život patrí k najviac chráneným záujmom spoločnosťou, a to najmä pre jeho nezvratiteľnosť. Osobnosť obžalovaného je abnormne štruktúrovaná, egocentrická, emocionálne nestabilná, so sklonom k odbrzdeným, emóciami určeným neadekvátnym prejavom, ktorých výskyt je viac pravdepodobný v stavoch zmeneného vedomia, napr. v stavoch alkoholického opitosti. Správanie obžalovaného je do značnej miery určené jeho neuspokojenými túžbami a životnými nezdarmi, vrátane nespracovanej potreby sebauplatnenia, túžby po slobode a nezávislosti. Prežíva intenzívne vnútorné napätia, ktorých odvádzanie je spravidla problematické, svojrázne, v dôsledku čoho sa dostáva aj do kolízií so zákonom, resp. dopúšťa sa rôznych priestupkov. Je nekonformný, v prispôsobivosti odmietavý, so sklonom k nedodržiavaniu zaužívaných spoločenských pravidiel a k správaniu, ktoré okolie hodnotí ako „čudácke“. U obžalovaného však nebola zistená žiadna duševná choroba v zmysle psychózy (poruchy zo schizofrénneho spektra, bipolárna porucha, organicky podmienená duševná porucha). V rámci jeho abnormne štruktúrovanej osobnosti dominujú príznaky schizoidnej a paranoidnej poruchy osobnosti v zmysle čudáctva, svojrázneho životného štýlu bezdomovca, bez blízkych citových vzťahov, zvýšenej podozrievavosti s očakávaním nepriateľského správania okolia voči nemu. Sociálne zručnosti obžalovaného sú nedostatočne rozvinuté, svojím správaním vzbudzuje vo svojom okolí strach a obavy, okolím je vnímaný ako podivín, o čom svedčí aj jeho život na štýl bezdomovca (má prespávať v bunkroch, ktoré si sám buduje), s túžbou po slobode a nezávislosti, pri súčasnom presvedčení o nežičlivosti až nepriateľského nastavenia okolia voči nemu. Voči svojmu okoliu sa stavia zvýšene kriticky, s pripravenosťou na ofenzívne obranné správanie so zreteľným nebrzdeným presadzovaním sa, pričom sa môže prejavovať aj agresívne. Agresivita pritom nepatrí medzi dominujúce črty osobnosti obžalovaného, vplyvom frustrácie jeho potrieb sa však ľahko aktivuje, najmä ak sú jeho brzdové mechanizmy osobnosti oslabené vplyvom užitých alkoholických nápojov. Problematickou sa javí aj vzťah obžalovaného k ženskému pohlaviu - je psychosexuálne nezrelý, témy týkajúce sa partnerského vzťahu a sexuality ho iritujú, odmieta ich a snaží sa ich kamuflovať, tajiť a súčasne vzbudzovať zdanie, že je s touto oblasťou dostatočne vysporiadaný. Svoje neuspokojené potreby v tejto súvislosti kompenzuje nevhodným, aj agresívnym správaním a únikom do sveta fantázie. Možnosť resocializácie obžalovaného podľa znalca PhDr. Roberta Máthého, PhD. je vzhľadom na spáchanie vyšetrovaných trestných činov vzhľadom na významne vysoké zastúpenie ukazovateľov nepriaznivej sociálnej prognózy, najmä z okruhu osobnostných faktorov nepriaznivá.

Avšak, ak po úspešnom absolvovaní liečby bude obžalovaný abstinovať, znalec súhlasí so záverom znalca RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD. o mierne pozitívnej možnosti resocializácie obžalovaného. Znalčka MUDr. Andrea Heretiková Marsalová doporučila súdu nariadiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, pričom uviedla, že nie je vylúčená úspešnosť ani neúspešnosť tejto liečby. Pobyť obžalovaného na slobode je podľa znalčky vzhľadom na jeho duševný stav z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť aktuálne nebezpečný. Naopak, v prípade ak liečba zaberie a obžalovaný nebude konzumovať alkohol, nebude pre spoločnosť nebezpečný. Avšak so zohľadnením jeho poruchy osobnosti, môže byť pre spoločnosť nebezpečnejší.

S poukazom na vyššie uvedené symptomatické (kriminogénne) faktory, tiež osobnostné a spoločenské (sociálne) faktory, ktoré vyplývajú zo znaleckých posudkov znalcov PhDr. Roberta Máthého, PhD., RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD. a doc. Mgr. Art. Jaroslavy Gajdošíkovej Zeleiovej, PhD., nemal súd jednoznačne bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázanú obligátnu zložku ustanovenia § 47 odsek 1 Trestného zákona a to, že nie je nádej, že by obžalovaného bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov. Práve naopak záver znalčky MUDr. Andrey Heretikovej Marsalovej o perspektíve úspešnosti ňou navrhovanej ochrannej liečby, tiež o nebezpečnosti pobytu obžalovaného na slobode v nadväznosti na prípadnú úspešnosť ochrannej liečby, spolu so zjednoteným záverom znalcov PhDr. Roberta Máthého, PhD., RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD. a doc. Mgr. Art. Jaroslavy Gajdošíkovej Zeleiovej, PhD. o mierne pozitívnej možnosti resocializácie obžalovaného v prípade úspešne absolvovanej ochrannej liečby a následnej abstinencie obžalovaného, je zrejماً nádej, že obžalovaného je možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov. Tento záver podporuje aj skutočnosť, že na obžalovaného doposiaľ nepôsobil ten najprísnejší trest aký je možné ukladať páchatelom trestnej činnosti a to nepodmienečný trest odňatia slobody, i keď už bol obžalovaný jedenkrát súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť, avšak v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa osvedčil. Nádej, že by obžalovaného bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov umocňuje aj skutočnosť, že obžalovaný pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti nespáchal žiadne protispoločenské konanie proti ľudskému zdraviu a životu. Napokon je potrebné poukázať aj na čiastočne kladné hodnotenie obžalovaného riaditeľom ÚVTOS a ÚVV Ilava počas výkonu väzby, ale aj na vyslovene kladné hodnotenie starostom obce Dulov z miesta bydliska.

V rámci zváženia všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery s prihliadnutím na spôsob spáchania činov a ich následok, zavinenie, pohnútku, zistenú poľahčujúcu a priťažujúcu okolnosť a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, je potrebné upriamiť pozornosť na obzvlášť závažný a nenapraviteľný následok spáchaného najzávažnejšieho trestného činu, keď obžalovaný urobil všetko preto, aby spôsobil smrť štyrom mladým ľuďom a len zhodou okolností, ktoré však obžalovaný neovplyvnil, spôsobil smrť dvom z nich. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením nepodmienečného úhrnného trestu odňatia slobody na hornej hranici zákonnej trestnej sadzby v trvaní 25 rokov, ktorý súd aj vzhľadom k súčasnému uloženiu ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou považuje v jeho prípade za dostatočný pre jeho nápravu a ochranu spoločnosti, pričom na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, keďže súd nedospel k záveru, že so zreteľom na závažnosť trestných činov a mieru narušenia obžalovaného, by bola náprava obžalovaného lepšie zaručená v ústave na výkon trestu odňatia slobody s miernejším stupňom stráženia. Súd obžalovanému zároveň uložil trest prepadnutia vecí použitých na spáchanie predmetných trestných činov. S poukazom na znalecký posudok z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria súd obžalovanému uložil aj ochranné opatrenie - ochranné protialkoholického liečenia ústavnou formou. Súd obžalovanému obligatórne v zmysle § 76 odsek 1 Trestného zákona uložil aj ďalšie ochranné opatrenie, a to ochranný dohľad v trvaní 3 roky, ktorý by za súčinnosti probačného úradníka a uloženého obmedzenia spočívajúcom v zákaze požívania alkoholických nápojov mal dopomôcť k náprave obžalovaného, teda k vedeniu riadneho života. Takto uložený trest, svojím charakterom a so zohľadnením najmä osobných pomerov obžalovaného, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, je dostatočným trestom.

Súd zároveň zaviazal obžalovaného na náhradu škody poškodeným N. K. a Dôvere zdravotná poisťovňa, a. s., keďže ich včas a riadne uplatnené nároky na náhradu škody a to bolestné v zmysle znaleckého posudku č. 178/2019 z odboru Zdravotníctvo, farmácia, odbor Chirurgia, traumatológia, a náklady súvisiace s liečbou v zmysle potvrdení o náhradách vynaložených nákladov súvisiacich s liečbou, boli po vykonanom dokazovaní v rámci adhézneho konania v plnom rozsahu preukázané. Na rozdiel od uplatnených nárokov na náhradu škody poškodených D. K. a I. J., čo do nákladov za pohreb, ktoré neboli po vykonanom dokazovaní v rámci adhézneho konania v plnom rozsahu preukázané, najmä s poukazom na skutočnosť, že týmto poškodeným bola rodinou obžalovaného vyplatená čiastka po 2.000,- Eur ako príspevok na pohreb, pričom preukázané náklady poškodených na pohreb nepresiahli túto čiastku. Napokon sa súd musel vysporiadať aj s uplatnenou nemajetkovou ujmu poškodených N. K., D. K. a I. J.. Títo poškodení si uplatnili nárok na materiálnu satisfakciu podľa § 13 odsek 2 Občianskeho zákonníka z dôvodu zásahu do ich osobnostných práv. Nemajetkovú ujmu v peniazoch je možné v zmysle § 13 odsek 2 Občianskeho zákonníka priznať najmä preto, ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Z citovaného zákonného ustanovenia zo slova „najmä“ vyplýva, že ide o demonštratívny výpočet, a preto súd môže tento nárok priznať aj v iných prípadoch. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy, v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu, existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba. Poškodení D. K. a I. J. stratili možnosť realizácie a ďalšieho rozvoja rodinného života so svojimi synmi a sú o citový vzťah k nim úplne a natrvalo ochudobnení a túto značnú ujmu by takto vnímala každá iná osoba v porovnateľnej situácii v akej sú títo poškodení. Z uvedeného je zrejmé, že žiadna forma morálneho zadosťučinenia by nepostačovala na to, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá značná nemajetková ujma na strane poškodených, ktorých právo na ochranu osobnosti bolo porušené zásahom s neodstrániteľnými následkami. Uplatnené nároky na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 odsek 2 Občianskeho zákonníka sú teda na mieste. Zákonom ani iným právnym predpisom nie sú stanovené maximálne sumy náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a rozhodnutie o tomto nároku je ponechané na úvahe súdu. V rámci svojej rozhodovacej činnosti súdy priznávajú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch pozostalým rodinným príslušníkom z titulu usmrtienia ich blízkej osoby v rôznych sumách, vždy v závislosti od okolností konkrétneho prípadu. Závažnosť vzniknutej ujmy je potrebné posudzovať na základe zistení, ako hlboké a intenzívne boli citové väzby medzi poškodenými a ich synmi pred ich úmrtím. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní v rámci adhézneho konania, keď v týchto súvislostiach vypovedali v stručnosti len samotní poškodení, nebol preukázaný rozsah a intenzita vyššie uvedených citových väzieb medzi poškodenými a ich synmi pred ich úmrtím, preto ani súd nemohol relevantne ustáliť rozsah závažnosti vzniknutej ujmy poškodených. Z týchto dôvodov súd odkázal poškodeného N. K. so zvyškom a poškodených D. K. a I. J. s celým uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

v bode 1/

sebe zadovážil a držal strelivo a strelnú zbraň bez povolenia,

v bode 2/

dopustil sa konania, ktoré z časti bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle iného úmyselne usmrtiť, avšak nedošlo k dokonaniu trestného činu a z časti iného úmyselne usmrtil, pričom taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.